

■ بى نهایت طلبى یعنى چى؟ چرا با به هىچچى راضى نمى شيم؟

■ اينکه بفهمم بى نهایت طلبى یعنى چى، به چه دردم مى خوره؟

بزرگترین آرزوی تو چيه؟

مهم ترین آرزوت کدومه؟

چندبار تا حالا برات پيش اومنده كه توی ليست آرزوها
همه چى جا به جا بشه!

يە چيزى اهمىتش رو از دست بده و يە چيز دىگە جاش رو بگيره؟

تا حالا برات پيش اومنده
به اون چيزى كه خيلي دلت مىخواست، برسى؛ ولى يهو پاك دلت رو بزنه؟

انسان بے نهایت ۱

اصلًا تا حالا به خود آرزو فکر کردی؟
آرزوها به چه درد ما میخورن؟
چرا ما اینقدر آرزوی جورواجور داریم؟
اصلًا ممکنه یه روزی بیاد که دیگه آرزویی نداشته باشیم؟

موتور محرك همه‌ی کارایی که ما میکنیم؛
همین ویژگی ماست که میتوانیم آرزو کنیم؛ حالا چه جوری؟

▪ چقدر پول نیاز داری؛ تابه آرزوهات بررسی

QR کد را اسکن کنید.

تا حالا به این فکر کردین که بی‌نهایت طلبی یعنی چی؟
اصلًا تا حالا چیزی راجع بهش به گوشتون خورد؟
اگه یه نگاهی به دوربین‌ون بندازیم، آدمایی رو می‌بینیم
که به هیچ چی راضی نیستن و هیچ بیشتر و بیشتر می‌خوان،
اما این معنیش چیه؟

یعنی واقعاً هیچ حدودی واسه‌ی آرزوهای ما نیست؟
پیاين چند لحظه دنیایی رو تصور کنیم که تو ش هیچ کی هیچ آرزویی نداره،
اصلًا هیچ کس دنبال هیچ چی نیست!

انسان به نهایت ۱

دنیاش خیلی کسل‌کننده و بسی روح میشه، درسته؟
آخه آرزوها و هدفای ما مثل موتوور زندگی‌اند!
اگه هیچ کی هیچ چی نخواود، همه چی بی‌حال و بی‌هیجان میشه.

حالا یه دوربرگردون بزنیم، برگردیم تو دنیای خودمون.
دنیای واقعی‌مون که پر از آرزو و هدفه. اینجا ما همه‌ش دنبال چیزای جدیدیم،
یعنی اصلاً یه دقیقه هم نمی‌تونیم آروم بشینیم.
همینکه یه گوشی یا وسیله‌ی جدید من خریم، بعد از یه مدت دلمونو منزنه
و یه دونه جدیدتر و بهترشو من خوایم. انگار هیچ وقت راضی نمی‌شیم.
نگران شدین، نه؟ اصلاً جای نگرانی نداره. آخه این یه بخشی از طبیعت ماست،
واسه‌ی اینکه ما بی‌نهایت طلبیم!

یکی از بزرگترین آرزوهای امید
تازه براورد شده بود.
همه چی داشت خوب پیش میرفت
و داشت حسابی با این دوچرخه‌ی
تازه عشق می‌کرد؛
تا اینکه...

QR کد را اسکن کنید.

▪ همون بى نهایت طلبیم!

اگه بهمون بگن چقدر پول مى خوای تا همه‌ی آرزوهات براوردە بشە، چى مى گىم؟ يە مىليارد؟ ده مىليارد؟ صد مىليارد؟ احتمالاً يە لىست بلند بالا از آرزوها تو ذهنمۇن مىاد و بعدشم يادمۇن مىفتە كە چند تا چىز رو ھم جا انداختىم! چند دقيقەي دىگە صبر كىيم، احتمالاً لىستمۇن دو برابر مىشە! انگار خواستەھاي ما هىچ ۋەتەن ندارن و هىچچى نمى تونە ما رو كاملاً راضى كنە.

يا تو اين دنيا هىچ وقت نمى تونىم بە همه‌ی چىزايى كە مى خوايم برسىم و همىشە يە چىز بىشتر مى خوايم و اين يعنى همون بى نهایت طلبى! اگه هر كدومنمۇن بە زندگى خودمۇن و آرزوھامۇن نگاه كىيم، حتماً اين ميل بە بىشتر خواستنو يە جايى تو وجودمۇن پىدا مى كنىم. واسەي همىنیم بى نهایت طلبى هىچ نيازى بە ثابت كردن ندارە! چون يە جايى تو خودمۇن پىداش مى كنىم.

مثلاً اگه يە دوچرخەي باحال كوهستان داشتە باشىم، بعدش دلمون يە اسکوتى برقى مى خوااد، اگه او نم بگىرىم، احتمالاً چند وقت بعدهش عاشق يە موتور سوپر بايك مى شىم! يا اگه بريم توى يە رشته‌ي ورزشى، تمام آرزومنىن اين مىشە كە بتوتىم طلای المپىك يَا جهانى رو توش بگىرىم و اگه بگىرىميش، بازم راضى نمى شىم و بە فكر رکورد زدندا و گرفتن مىدالاي بىشتريم، يعنى يە جورايى همىشە بىن خواستەھامۇن در حال چرخىدىنیم و هىچ وقت پايانى واسىشون تصور نمى كنىم؛ فكر كنم يواش يواش دارە واسمۇن جا مىفته كە بى نهایت طلبى يعنى چى!

اصلًا میدونین این بې نهایت طلبی از بچگی با ما هاست.

يادتونه وقتی کوچیک بودیم، دوست داشتیم همه‌ی اسباب بازی و خوراکیای دنیا رو داشته باشیم؟ حالا هم که بزرگ‌تر شدیم، آرزوه‌هامون به همون نسبت بزرگ‌تر شدن، یعنی همیشه یه چیزی هست که ازش بیشتر بخوایم؛ مثلًا امروز یه پلی‌استیشن داریم، فردا دلمون یه ایکس‌باکس می‌خواد، بعدشم چشممون دنبال یه گیمینگ پی‌سی فول می‌گرده!

يا اگه نمره‌هامون تو مدرسه عاليه و شاگرد اوليم، دلمون می‌خواد تو مسابقت علمي‌ام برنده بشيم، يا مثلًا اگه اهل بازيای کامپيوتری هستیم، وقتی یه بازي جدید می‌خريم و همه‌ی مرحله‌هاشو تموم می‌کним، بلافاصله دنبال بازي بعدی می‌گرديم. یه جورايی همیشه یه چيز جدیدی هست که بخوایم بهش برسیم. اين ميل به خواستن بیشتر و بهتر تو همه‌ی ما هست و هیچ‌وقت متوقف نمی‌شه.

يعنى چى؟ یعنی یه هارد یه ترابايتی رو نمی‌شه ریخت تو یه فلشن شونزده گيگى؛ آقاي زارع توضیح داده براتون:

کد را اسکن کنید.

چرا اين جوري هستيم؟

شاید از خودمون بپرسیم که اصلاً این بى نهايٰت طلبی از کجا او مده؟ یا وقتی دنيا و عمر ما محدوده، چرا باید اين جوري باشيم؟ آخه اين ميل که هميشه ما رو از يه خواسته دنبال يه خواسته‌ي ديگه می‌فرسته و يه وقتايي آرامشمونو ازمنون می‌گيره، به چه دردي می‌خوره؟ اصلاً ميشه يه جوري اين ميلو تو خودمون از بین ببريم، تا از دستش راحت بشيم؟ آيا اگه جلوشو بگيريم، به آرامش می‌رسیم؟

مي دونين، هيج آرزویي بى دليل و بى ريشه تو وجود ما شکل نمي‌گيره. بذارين واضح‌تر بگم، ما چون يه وجود بى نهايٰت داريم، تو خودمون ميل به بى نهايٰتو احساس می‌کنيم؛ يعني خواسته‌ها مونم مثل خودمون بى نهايٰتن، هم همه چيزو می‌خوايم، هم بهترینش و می‌خوايم، اما اين وسط اگه خودمونو نشناسيم يا دقيقاً ندونيم چي می‌خوايم و ميل بى نهايٰت طلبی يعني چي، ممکنه گيچ و سرگردون بشيم، يعني به جاي خواسته‌ها و آرزوها يي که تو قد و قواره‌ي خودمون هستن، تو دام خواسته‌های کوچيکمون بيفتيم.

آخه ميدونين وجود ما که فقط يه قسمت نیست!
از قسمتاي مختلفي درست شده، اما نكته‌اش اينجاست
که همه‌ي قسمتاي وجود ما بى نهايٰت نیستن!
يعني ما تو همه‌ي قسمتاي وجودمون ظرفيت بى نهايٰت نداريم.
حتى اگه ظرفيتشم باشه، عمر کوتاه ما تو اين دنيا انقدری نیست
که به همه‌ي خواسته‌ها مون برسیم!

ما اگه وجودمونو شبیه پنج تا پیمونه با اندازه‌های مشخصی بدونیم، فقط یکی از این پیمونه‌ها اندازه‌ی بی‌نهایت بزرگه. بقیه‌شون چون کوچیک، اصلاً جایی واسیخ خواسته‌های بی‌نهایت ما ندارن. همون‌جور که نمی‌شه بی‌نهایت آب رو تو یه لیوان کوچیک جا داد، ما هم نمی‌تونیم بی‌نهایت کمال و خواسته رو توی جسم کوچیک و عمر کوتاه خودمون جا بدیم. بعدشم چون بلد نیستیم بی‌نهایت طلبی خودمونو مدیریت کنیم، استرس و اضطراب می‌گیریم. چون نمی‌تونیم همه‌ی چیزایی که می‌خوایم رو داشته باشیم و این باعث ناراحتی‌مون می‌شه؛ اگه هنوز این مساله برآتون کامل جا نیفتاده توی این پادکست دوره‌اش کنین:

کد را اسکن کنید.

